

A fellebbezés hiányainak pótlása során – a fellebbezési illeték lerovására irányuló felhívásra – előterjesztett személyes költségmentesség iránti kérelmet megfelelő időben, tehát a fellebbezéssel egyidejűleg előterjesztettnek kell tekinteni.

Alkalmazott jogszabályok: 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet (Kmr. 5.) § (2) bekezdés és 10.§ (2)bekezdés

Győri Ítéltábla Gpkf.V.25.578/2010/2. szám

A megyei bíróság a fellebbezéssel támadott végzésében a II.r. . alperes részleges költségmentesség, valamint illetékfeljegyzési jog engedélyezése iránti kérelmét elutasította. Felhívta a II.r.. alperest, hogy a végzés jogerőre emelkedését követő 8 napon belül rójon le fellebbezés hivatalból való elutasításának terhe mellett 341.000 Ft fellebbezési illetéket.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a bíróság 8. sorszámú – az alpereseket marasztaló – ítéletével szemben a II.r. alperes fellebbezést terjesztett elő, de a fellebbezési illetéket nem róta le. A bíróság hiánypótlási felhívását követően terjesztett elő részleges költségmentesség (illetékmentesség), illetve illetékfeljegyzési jog engedélyezési iránti kérelmet.

Az elsőfokú bíróság a 5. § /2/ bekezdésére, valamint a 10. § /1/ bekezdésére utalással kifejtette, hogy az alperes legkésőbb a fellebbezés előterjesztésével egyidejűleg kérhette volna a költségkedvezmény engedélyezését, a fellebbezés előterjesztésekor azonban ilyen kérelmet nem terjesztett elő, a később benyújtott kérelme lényegében elkésett.

A körülményeik utóbb történő megváltozására nem hivatkozott, így az utólagos engedélyezés feltételei sem állnak fenn.

A II.r. alperes a fellebbezésében a végzés – kérelme szerinti – megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves jogértelmezése miatt nem vizsgálta érdemben a kérelmet, melyet a fellebbezéssel együtt előterjesztettnek kell tekinteni. Utalt arra, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró alperes a fellebbezés hiányainak pótlására irányuló bírósági felhívásból szerezhetett tudomást arról, hogy a fellebbezés milyen összegű illetékfizetési kötelezettséggel jár, s az meghaladja a teherbíró képességét.

A felperes a fellebbezésre nem terjesztett elő észrevételt.

A fellebbezés az alábbiak szerint részben megalapozott.

A Kmr. 5. § /2/ bekezdése szerint a költségmentesség engedélyezését az alperes legkésőbb az elsőfokú eljárást befejező határozattal szembeni fellebbezés előterjesztésével egyidejűleg kérheti. Ezen jogszabályi rendelkezésről - a költségmentesség engedélyezésének feltételeiről – a megyei bíróság a jogi képviselő

nélkül eljáró alpereseket az első tárgyalás kitűzésekor, a Pp. 7. § /2/ bekezdésének megfelelően tájékoztatta.

A II.r. alperes ítélettel szembeni fellebbezése hiányos volt, ezért az elsőfokú bíróság felhívta, hogy fellebbezését jogi képviselő útján terjessze elő, másrészt a fellebbezési illetéket rója le. A II.r. alperes a hiánypótlás keretei között – mégpedig azzal egyidejűleg, amikor a jogi képviselőnek adott meghatalmazás folytán fellebbezési kérelme a Pp. 73/B. § /1/ bekezdésére figyelemmel hatályossá vált – előterjesztette költségkezdvezmény iránti kérelmét.

A másodfokú bíróság megítélése szerint a Kmr. 5. § /2/ és 10. § /2/ bekezdésének releváns rendelkezése a kérelem fellebbezéssel egyidejűleg történő előterjesztésének követelményével a fellebbezés „befogadását”, azaz a tényleges másodfokú eljárás kezdetét követően kívánja – a 10. § /2/ bekezdésben foglalt esetekre – korlátozni az alperes költségmentességi kérelem benyújtása iránti lehetőségét.

A fellebbezés hiányainak pótlása során – a fellebbezési illeték lerovására irányuló felhívásra – előterjesztett személyes költségmentesség iránti kérelmet a Kmr. 5. § /2/ bekezdése szerinti megfelelő időben, tehát a fellebbezéssel egyidejűleg előterjesztettnek kell tekinteni.

Az ítélet tábla a kifejtettekre figyelemmel nem osztotta az elsőfokú bíróság ettől eltérő – a BDT.2001.366. számú eseti döntésben is megjelenő – jogi álláspontját, így az alperes kérelmét a fellebbezési eljárás során érdemben vizsgálta, mivel a felülbírálathoz szükséges adatok rendelkezésére álltak..

A Pp. 84. § /1/ bekezdése szerint azt a természetes személyt, aki jövedelmi és vagyoni viszonyai folytán a perköltséget fedezni nem tudja, jogai érvényesítésének megkönnyítése végett – kérelmére – részleges, vagy teljes költségmentesség illeti meg. A /2/ bekezdés értelmében teljes költségmentesség kivételesen és csak akkor engedélyezhető, ha a várható perköltség összege a rendelkezésre álló adatok alapján előreláthatólag lehetetlenné teszi a bírósághoz fordulást.

A személyes költségmentesség engedélyezésének részletes szabályait a Kmr. 6. § /1/ és /2/ bekezdése tartalmazza. Ezen rendelkezések alkalmazása során az ítélet tábla értékelte, hogy a II.r. alperes által benyújtott nyilatkozatok szerint sem saját, sem pedig házastársának jövedelme nem haladja meg a munkaviszony alapján megállapított öregségi nyugdíj jelenkori legkisebb összegét.

Megállapítható, hogy vagyonuk az egymás közt egyenlő arányban tulajdonukat képező, összesen 6.000.000 Ft forgalmi értékű lakóingatlanukra szorítkozik.

Erre figyelemmel az ítélet tábla a II.r. alperes részleges személyes költségmentességre (illetékre) kiterjedő kérelmének helyt adott.

A kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla a Pp. 259. § folytán alkalmazandó Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján a megyei bíróság végzését részben – a fentiek szerint – megváltoztatta.

